

Tre og Tredivte Møde.

Fredagen den 19de Januar 1883 Kl. 1 1/2.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Gjennem den 4de Landthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) har jeg modtaget Exemplarer af et Andragende til Rigsdagen angaaende Indkvarteringsforholdene m. m. fra Byraadene i de betvarede Kjøbstæder.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sinds syges og Landsvages Behandling.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2325. ff.)

Ogenbøll: Det Emne, som det foreliggende Lovforslag omfatter, er jo af en temmelig vanskelig Natur at give sig nærmere ind paa, naar man ikke er specielt lægeyndig. Det er for en Jurist et usikkert Gebet at bevæge sig paa, saa at den Opfattelse, man faar, og de Betragtninger, som gjøre sig gjældende, naar man noie gennemgaar et saadant Forslag, altid ville lide af nogen Usikkerhed. Jeg har ved at studere Lovforslaget paa enkelte Punkter faaet Tvivl om, hvorvidt det netop i enhver Henseende turde være fyldestgjørende; men jeg gjentager, at det er med ethvert beskedent Forbehold, jeg udtaler min Mening i saa Henseende, fordi det er et Emne, som man vanskelig kan beherske fuldstændigt, naar man ikke er specielt Sagkyndig. Det ses jo af Begyndelsen af Motiverne, at Lovforslaget er foranlediget og lyst i Kulb og Røn af Sundhedskollegiet, og at det altsaa er Kollegiet, som med sin Sagkundskab har foranlediget, at det er

kommet frem i den Form, hvori det foreligger. Naar man taler om Foranstaltninger fra det Offentliges Side med Hensyn til de i Landet værende Sinds syge, vilde jo Idealet af en Sinds sygelov være dette, at den omfattede Omjorgen for alle i Landet værende Sinds syge. Det er jo ogsaa antydet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er den fuldkomneste Maade, og den Maade, hvorpaa i flere andre Lande Sinds sygepleien er ordnet; men det maa ganske vist erkjendes, som det ogsaa er anført i Bemærkningerne, at det paa det nærværende Standpunkt vilde være uoverkommeligt at fremkomme med et Forslag, der var saa omfattende. Det foreliggende Forslag omhandler jo i § 6 alle Sinds syge, som findes dels i de af Staten etablerede Anstalter i Bordingborg, Aarhus og Viborg, dels alle de kommunale Sinds sygeanstalter, hvorved jo sigtes til dem, som i de større Kjøbstæder, i Kjøbenhavn og i Amtskommunerne ere etablerede under det Offentliges Tilsyn, og endelig omfatter Lovforslaget private Sinds sygeanstalter, som ere eller ville blive oprettede her i Landet. Naar jeg siger "Sinds sygeanstalter", mener jeg dermed naturligvis ogsaa Anstalter for Landsvage, hvoraf vi forresten ikke have nogen, uden at de staa under Regjeringens Myndighed, nemlig under Kultusministeriets. Det første Spørgsmaal, som frembyder sig, er jo dette: Er der virkelig nogen tilstrækkelig Grund til at stille de Sinds sygeanstalter, som ere oprettede under Kommunerne Bestyrelse med den høieste Øvrigheds — enten det nu er Justits-, Indenrigs- eller Kultusministeriets — Sanction, under et hderligere Tilsyn? Det Spørgsmaal frembyder sig da let: Har der viist sig saadanne Misligheder i disse Anstalter, at det er nødvendigt ved en ny Lov at sætte dem under en stærket Kontrol. Det tror jeg egentlig ikke. Jeg har ialtfald aldrig hørt det, og af Bemærkningernes første Stykke vil det ogsaa ses, at Sundhedskollegiet egentlig nærmest har tænkt sig de rent private Anstalter. De Anstalter — for at holde mig til en enkelt Slags — som ere kommunale, og som ere oprettede med Sanction og under nærmere Bestemmelser af vedkommende høieste Myndighed, tror jeg i det Hele taget have en saa tilfredsstillende Bestyrelse, at et hderligere Tilsyn med dem